

อินเดียยุคสดใสแต่มีเมฆบัง

**วรากรณ์
สามโกเศศ**

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ทhing สื่อยอดฮิตของโลกในปัจจุบัน "The World is Flat" โดย Thomas Friedman ระบุว่า ขณะนี้อินเดียก้าวล้ำหลายประเทศในโลก หลายอย่างดูสดใสไม่ว่าในด้านเศรษฐกิจหรือความสามารถในด้านเทคโนโลยี อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาให้ครบถ้วนแล้วก็จะเห็นว่าความสดใสนั้นยังมีปัญหาอยู่มาก

โลกตื่นตื่นกับความสามารถในการรับงาน outsourcing หรือการจ้างไปผลิตบางส่วนของสินค้าหรือการจ้างแรงงานบริการของอินเดียเฉพาะในด้าน IT ที่เมืองบังกะลอร์ นอกจากนี้วิศวกรอินเดียรับจ้างเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ชั้นนำถูกแล้วยังมีบริษัทใหญ่ของสหรัฐอเมริกาไปตั้งเคียงข้างบริษัทท้องถิ่นที่คนอินเดียร่วมทุนกับต่างประเทศและมีบริษัทของคนท้องถิ่นเป็นเจ้าของอยู่มากมาย รับจ้างงานด้านบริการเกี่ยวกับ IT

ในประชากร 1,000 ล้านคน มีคนจบมหาวิทยาลัยปีละ 2.5 ล้านคน (ในจำนวนนี้จบวิศวกรรมศาสตร์ 350,000 คน จบ MBA 90,000 คน) วิศวกรชั้นยอดที่อยู่เมืองนี้ส่วนใหญ่จบจาก India Institute of Technology (สถาบันที่สอบเข้ายากที่สุดในโลกเพราะมีคนจบมัธยมปลายนับล้านคนต่อปีที่ต้องการเข้าไปเรียนในสถาบันการศึกษาแห่งนี้ที่มีที่นั่งจำกัดนับไม่ถ้วนคนเท่านั้น)

คนอินเดีย 300,000 คน มีรายได้งามจากการทำหน้าที่พนักงานของ call center ที่รับค่าจ้าง ให้คำปรึกษา คอบคำตามเกี่ยวกับการใช้สินค้า เสนอขายของ ติดตามการชำระเงิน จองร้านอาหาร ฯลฯ ตลอด 24 ชั่วโมง โดยคนอเมริกันที่โทรศัพท์เข้าไปส่วนใหญ่ไม่ตระหนักว่าคนต่างชาติที่รับโทรศัพท์และพยายามพูดอังกฤษสำเนียงอเมริกันนั้นอยู่ในอินเดีย

เศรษฐกิจของอินเดียขยายตัวอย่างรวดเร็วในรอบ 10 ปีที่ผ่านมาอย่างน่าอัศจรรย์ใจ (ฝรั่งช่างขอดค่อนเคยเขียนว่าเมื่อก่อนหน้าอินเดียเสื่อมใสในความเท่าเทียมกันมากจนทนไม่ได้ที่เห็นบางคนรวย จึงพร้อมใจกันจน) หลังจากรัฐบาลปรับเปลี่ยนนโยบายเดิมที่เน้น India for Indians มาเป็นเปิดกว้างทำการค้ากับต่างประเทศมากขึ้น และรับการลงทุนจากต่างประเทศ เศรษฐกิจอินเดียไปได้ดีมากจนหลายคนเชื่อว่าในอนาคตสดใสและจะเป็นคู่แข่งสำคัญกับจีนในการเป็นตัวผลักดันเศรษฐกิจโลก

อย่างไรก็ตาม มันที่ว่าคนอินเดียจะมีสภาพชีวิตที่ดีขึ้นมลายไปเมื่อพิจารณาข้อมูลบางตัวของอินเดียจากรายงานของธนาคารโลกเมื่อเร็วๆ นี้

ถึงแม้เศรษฐกิจอินเดียจะก้าวหน้าไปมาก แต่ความยากจนของประชาชนก็ยังคงคอกหลักปักฐานอย่างมั่นคงตั้งมั่นที่เป็นมาพันปี

ประชาชน 260 ล้านคน มีชีวิตอยู่รอดด้วยรายได้ต่ำกว่าวันละ 1 เหรียญสหรัฐต่อวัน เกือบครึ่งหนึ่งของเด็กอายุต่ำกว่า 6 ปี ได้รับความทุกข์ทรมานอย่างไม่เพียงพอกว่าครึ่งหนึ่งของหญิงอินเดียอ่านออกเขียนไม่ได้ ครึ่งหนึ่งของบ้านในอินเดียไม่มีไฟฟ้าใช้ ในรัฐหนึ่งที่ยากจนคือ Chhattisgarh ประชาชนกว่าร้อยละ 82 ไม่มีถนนที่สามารถใช้เดินทางติดต่อถึงกันได้

รัฐบาลอินเดียไม่มีเงินที่จะลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานงบประมาณของประเทศระหว่าง ค.ศ.2000 ถึง 2004 มีรายจ่ายมากกว่ารายรับหรือขาดดุลโดยเฉลี่ยต่อปีสูงมาก

ในประเทศกำลังพัฒนาจะมีก็แต่ครึ่งเท่านั้นที่มีตัวเลขขาดดุลสูงกว่า ที่สำคัญคือถึงแม้บางครั้งที่รัฐบาลพอมีเงินเจียดไปลงทุนบ้าง เงินเหล่านั้นก็หายหกตกหล่นไประหว่างทางเป็นไอติมที่ถูกดูดไปมากโดยพนักงานของรัฐ

เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ให้บริการภาคสาธารณะเป็นปัญหาหนักอกของอินเดียและดูจะเลวร้ายลงเป็นลำดับ จนมีความจำเป็นต้องยกเครื่องระบบการจัดการเงินงบประมาณให้แก่งานบริการพร้อมทั้งปรับปรุงประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ประชาชนครั้งใหญ่

อินเดียจัดสรรงบประมาณให้แก่ด้านสาธารณสุขเพียงร้อยละ 21 ของงบประมาณ ซึ่งถือได้ว่าต่ำมากในมาตรฐานของประเทศกำลังพัฒนา และจำนวนนี้ยังรั่วไหลเพราะคอร์รัปชันอีก จนทำให้สิ่งซึ่งเป็นพื้นฐานหลายๆ เช่น การฉีดวัคซีนป้องกันโรคอย่างครบถ้วนให้แก่เด็กในช่วงปี 1999-2003 มีอัตราการลดลงจากร้อยละ 52 เป็น 45

ในโรงเรียนของรัฐ การสำรวจครั้งหนึ่งพบว่าการไปตรวจเยี่ยมการสอนโดยไม่บอกล่วงหน้าพบครูที่รับเงินเดือนของรัฐกำลังทำหน้าที่อยู่ในโรงเรียนต่ำกว่าร้อยละ 50 ส่วนบริการสาธารณสุขภาค เช่น น้ำประปา ในเมืองใหญ่หลายเมืองน้ำก็ไหลเพียงวันละไม่กี่ชั่วโมงจนทำให้คนจนต้องไปเช่าคิวรถน้ำที่มีสาธารณะนับเป็นชั่วโมง (คนรวยมีปั้มน้ำและถังเก็บน้ำสำรองแบบบ้านเรา)

ในรัฐที่ยากจน บริการสาธารณะยังมีมาตรฐานต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับรัฐอื่นๆ ที่ได้ยกระดับคุณภาพของบริการไปบ้างตั้งแต่ปี 1999 ความสามารถในการให้บริการระหว่างรัฐแตกต่างกันมากจนทุกทีจนมีความหวาดหวั่นว่าอาจเป็นปัญหาสังคมและทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำทางสังคมมากยิ่งขึ้น

ถึงแม้ว่าการกระจายรายได้ของอินเดียโดยเปรียบเทียบ กับประเทศกำลังพัฒนาอื่นจะมีระดับของความไม่เท่าเทียมที่ไม่สูงนักแต่อินเดียมีความไม่เท่าเทียมกันที่สูงยิ่งในทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องอคติที่มีต่อลูกเพศหญิง

ในบริเวณพื้นที่ที่มีคนฐานะดีอยู่มาก การเลือกเพศของลูกโดยใช้เทคโนโลยีช่วยไม่ว่าก่อนเกิดหรือโดยการทำแท้งทำให้สัดส่วนของเพศหญิงที่เกิดมาต่ำกว่าเพศชายอย่างผิดธรรมชาติ (หญิงเป็นฝ่ายจ่ายสินสอดทองหมั้นเพื่อเลือกชายพ่อแม่ลูกผู้หญิงที่ไม่อาจหาสามีให้ลูกสาวได้จะเสียหน้า นอกจากนี้ยังต้องการลูกชายไว้สืบสกุล) นอกจากนี้มีการพบว่าหญิงที่เกิดในต้นทศวรรษ 1990 มีความเป็นไปได้ที่จะเสียชีวิตระหว่างอายุ 1 ถึง 5 ปี สูงกว่าเพศชายถึงร้อยละ 40

ช่วงห่างของคนอินเดียที่กว้างมหาศาล ในขณะที่วิศวกรรมชั้นยอดของอินเดียอยู่ในระดับมาตรฐานโลก แต่เด็กจบชั้นประถมศึกษาจำนวนมากเลยไม่สามารถบวกลบเลขได้

ไม่มีใครปฏิเสธความยิ่งใหญ่เศรษฐกิจอินเดียในอนาคต อินเดียจะมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลกอย่างชัดเจนมากขึ้นทุกที อย่างไรก็ตามที่เศรษฐกิจอินเดียที่ว่าสดใสจะก่อให้เกิดผลดีต่อประชาชนอย่างได้แท้จริงนั้น ต้องใช้ความจริงใจของผู้บริหาร เวลาและทรัพยากรอีกมากมายมหาศาล

อินเดียนั้นเป็นทั้ง Best of the World และ Worst of the World ในเวลาเดียวกันและช่วงห่างระหว่าง Best กับ Worst นั้นยิ่งมากขึ้นทุกที

การมองสิ่งหนึ่งในภาพรวมแต่เพียงมิติเดียวโดยไม่ได้พิจารณาถึงไปถึงความจริงในรายละเอียดอาจทำให้เข้าใจบางอย่างผิดพลาดไปได้ดังชนกรณีของอินเดีย